

Dragi Părinți,

Din seria mesajelor *în spirit de „mai bine”*, vin către dvs. cu un mesaj legat de importanța angrenării copiilor în natură și activități practice care îi construiesc pentru întreaga viață.

Am văzut asta de atâția ani la copiii EME de orice vârstă, iar începând din acest an școlar, experimentăm și mai mult, și altfel, cu vârsta elevilor de gimnaziu de la noi.

Activitățile de tip academic abundă, însă observăm cum, după lucrul în activitățile practice, revin în sala de clasă mult mai așezați și plini de forță vitală.

Nu e vorba numai de efortul fizic, ci de certitudinea pe care o dă lucrul ieșit din mâna omului, comparat cu incertitudinea pe care o simți în fața lucrului ieșit din mintea lui.

Ideile și opiniile sunt mereu chestionabile. Și dacă adulții mai fac față, pentru copii e greu să aibă de-a face doar cu lucrul minții.

Adică își dezvoltă doar centrul intelectual, însă, per ansamblu, un adult ce se vrea întreg funcțional mai târziu în viață este oarecum știrbit de anumite aptitudini care pot lipsi dacă nu le-a dezvoltat la vârsta școlară.

De aceea și vechile societăți prospere din anumite părți ale lumii se preocupau intens ca cei mici să aibă acces mult și foarte mult la sport, artă și muzică, arta oratoriei, cunoștințe temeinice despre natură și Univers (multe dintre ele ascunse azi) și, nu în ultimul rând, lucrul cu cele două mâini, împreună cu inima și mintea.

„Ceea ce iese din mâna omului se măsoară, se cântărește. E bun sau nu e bun.

Dar ce iese din mintea lui? Cine este judecătorul suprem, imparțial – care să judece lucrul ieșit din mintea omului?”

— **Ileana Vulpescu**

Cum poți ști că ideea aceea este bună în mod absolut? Nu știu nici adulții, darămite copiii, care de multe ori sunt confuzi și doar iau de bun ceea ce aud de la adulți, fără să chestioneze.

Și astfel ajung să reproducă fidel ceea ce li se spune, fără drept de apel, doar pentru că adulții sunt percepuți ca autoritate.

Oare noi, adulții (în egală măsură acasă și la școală), suntem conștienți de rolul pe care îl avem atunci când le transmitem învățătură?

Este o întrebare asupra căreia să reflectăm cu toții, permanent.

O plantă la care ai muncit de la certitudinea de a însămânța, până la a planta lăstarul (ieșit din sămânță) și apoi a vedea realitatea fructului muncii, în concret (într-un interval de timp

rezonabil...), este un fapt care le conferă bază și stabilitate în mințile lor ușor fragile la vârsta asta.

Cum să îi ținem numai în incertitudini produse de minte?

Dacă încă nu discern total, nu este oare de datoria unor adulți lucizi să le ofere un mediu care îi ajută să stea vertical?

Ecranul și întreg conținutul lui nu fac parte din certitudini. Doar că, în lipsă de altceva, îl pot lua drept realitate și pot considera că singura sursă de informație este un robot care oferă răspunsuri algoritmice.

De ce să îi expunem numai la lucruri ieșite din complicatele tipare ale minții?

Activitățile în concret sunt adevărate terapii pentru cei mici. Ceea ce contează este rezultatul vizibil și de netăgăduit.

Și dacă nu iese planta sau iese pipernicită, avem un fapt concret pe care îl putem discuta și căuta cauzele în calitatea muncii noastre sau ale factorilor externi. Dar tot cu fapte reale lucrăm – extraordinar de importante pentru ușoara instabilitate a vârstei de adolescent.

La unii copii se vede mai mult, la alții mai puțin – dar ea există.

Unii copii sunt mai conformiști și nu se plâng precum alții (că nu sunt văzuți sau ascultați). Însă asta nu rămâne fără consecințe în viața de adult care se vrea echilibrat și responsabil.

Un mediu în care sunt mereu văzuți (nu doar fizic sau ca pe un număr ori un nume care trebuie să bifeze diverse pentru prestigiul școlii) este **pivotal** cât încă sunt minori.

Astfel venim în completarea programului gimnazial din prezent, dar și pentru cei care vor fi curând adolescenți (anul școlar viitor), și propunem o tabără altfel, în care fiecare zi va conta pentru toată viața lor.

Ideal, astfel de tabere ar trebui să fie făcute pentru minimum 21 de zile, când – spre final – „ceva magic” se întâmplă.

Însă, consultându-ne între noi și cu alții (și având în vedere că la cea de 21 de zile propusă în 2022 nu prea au dat buzna părinții), am decis să pornim ușor și să organizăm una de **9 zile**, în perioada **19–27 iunie**, la **Cabana Frasin, Dragoslavele** – un loc de vis, foarte ofertant pentru petrecut timp aproape permanent în natură, cu pădure de brazi pe proprietate, răușor care curge pe lângă și trasee multe.

Astfel, furnizăm aici detalii prin pagina denumită **Taberele Avatar** pe website-ul nostru:

👉 <https://echilibria.ro/taberele-avatar/>

Se adresează copiilor adolescenți și celor din ultimul an actual la școala noastră elementară.

Vom deschide însă și pentru elevii care au absolvit la noi școala și au în prezent vârste de până în 17 ani. Frații mai mari ai elevilor noștri, de orice vârstă, se pot alătura.

Locurile sunt însă limitate.

Pentru detalii și întrebări suplimentare, vă invităm să ne contactați – pe mine sau pe Ileana. Sau prin răspuns direct la acest email.

Final de săptămână minunat și luminos tuturor!

Cristina Preda